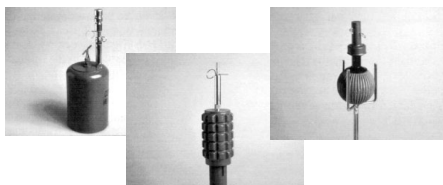

10 lat Konwencji Ottawskiej o zakazie min przeciwpiechotnych

postępujący sukces...

Przyjęcie Konwencji nie uwzględniającej żadnych luk, wyjątków ani zastrzeżeń	Konwencja o Zakazie Min Przeciwpiechotnych została podpisana w Ottawie (Kanada) 3 – 4-go grudnia 1997 roku przez 122 kraje i weszła w życie 1 Marca 1999 roku. Konwencja zakazuje użycia, produkcji, składowania oraz przekazywania min przeciwpiechotnych. Nakłada ona na Państwa Strony termin na zniszczenie posiadanych zasobów min oraz na oczyszczenie z nich kontrolowanych przez siebie terytoriów. Konwencja zobowiązuje państwa do stworzenia systemów wsparcia dla ofiar min, jak również do współpracy i pomocy międzynarodowej.
Stworzenie silnego mechanizmu mającego na celu wprowadzenie w życie postanowień Konwencji	Państwa Strony Konwencji, w celu wdrożenia jej postanowień, stworzyły system oparty na corocznych sesjach Państw Stron oraz na programie międzysesyjnych spotkań Stałych Komisji zajmujących się kwestiami związanymi z obowiązywaniem Konwencji.
Osiągnięcie powszechnej akceptacji zakazu min	Od października 2007 roku, Konwencja obowiązuje w 155 krajach, co stanowi 80% wszystkich krajów świata. Wiele państw które nie przystąpiły jeszcze do Konwencji mimo to stosuje się do jej postanowień.
Zaprzestanie przekazywania min przeciwpiechotnych	W ostatnim dziesięcioleciu światowy handel minami przeciwpiechotnymi składał się wyłącznie z nielegalnego i niepotwierzonego transferu tej broni w małych ilościach.
Powstrzymanie użycia	Landmine Monitor Report 2007 potwierdził użycie min przeciwpiechotnych przez dwa państwa: Birmę (Myanmar) oraz Rosję ze znaczną przewagą na terenie Myanmaru. Nepal, uznany za użytkownika min w raporcie z 2006 roku, zaprzestał ich użycia po ogłoszeniu zawieszenia broni w maju 2006 roku.
Zmniejszanie produkcji	Liczba państw produkujących miny przeciwpiechotne spadła z ponad 50-ciu do zaledwie kilkunastu. Landmine Monitor Report 2007 zidentyfikował 13 krajów produkujących miny: Birmę, Chiny, Kubę, Indie, Iran, Północną Koreę, Południową Koreę, Nepal, Pakistan, Rosję, Singapur, Stany Zjednoczone i Wietnam. Niektóre z tych państw nie są aktywnymi producentami min, ale rezerwują sobie prawo do ich produkcji.
Zniszczenie znacznej ilości zasobów min przeciwpiechotnych	Państwa Strony zniszczyły w sumie ponad 41.8 milionów min przeciwpiechotnych. 80 Państw Stron ukończyło już destrukcję swoich zasobów, a jedynie 10 posiada nadal w swych składach miny do zniszczenia.
Rozminowywanie terenów i przywracanie ich do produktywnej eksploatacji	W 2006 roku programy oczyszczania terenów zaminowanych doprowadziły do rozminowania 140km² pól minowych oraz 30km² terenów pobitewnych. Rezultatem tych działań było zniszczenie 217,000 min przeciwpiechotnych, 18,000 min przeciwczołgowych oraz 2.15 mln niewybuchów. Finansowanie działań minowych wyniosło w 2006 roku 475 mln dolarów amerykańskich co stanowi wzrost o 100 mln w relacji do roku 2005 a zarazem najwyższy poziom dotacji jaki kiedykolwiek przeznaczono na ten cel. Wzrost dotacji spowodowany był głównie potrzebą oczyszczenia z min i niewybuchów południowej części Libanu.
Włączenie programu wsparcia dla ofiar min do zobowiązań Konwencji	Artykuł 6 ust.3 Konwencji zobowiązuje Państwa Strony, które są w stanie to uczynić, do udzielenia pomocy w leczeniu ofiar min, ich rehabilitacji oraz reintegracji społecznej i gospodarczej. Od czasu pierwszej Konferencji Przeglądowej w roku 2004 Państwa Strony pracują nad stworzeniem do 2009 roku systemu zapewniającego ofiarom min odpowiednie warunki życia i ochronę ich praw.

Sukces nadal wymaga...

Osiągnięcia <u>trwałej i znaczącej zmiany w życiu ofiar min przeciwpiechotnych</u>	W 2006 roku ilość ofiar min przeciwpiechotnych wzrosła o 16% w stosunku do roku 2005. Trzy czwarte tej liczby stanowią osoby cywilne z których 34% ofiar to dzieci. Do sierpnia 2007 roku liczba osób ocalałych po wybuchu miny przeciwpiechotnej wyniosła, w skali światowej, 473 tysiące. Oprócz przezwyciężenia fizycznej i psychicznej traumy, wielu ocalałych walczy o akceptację społeczną, wartościową pracę oraz zagwarantowanie swych praw jako osób niepełnosprawnych. Dotacje na wsparcie osób ocalałych są nadal niewystarczające, a programy pomocowe w większości państw nieadekwatne do potrzeb które rosną wraz ze wzrostem ofiar w ludziach.
Usunięcia i zniszczenia <u>wszystkich min zalegających w ziemi</u>	70 państw i 7 terytoriów uznanych jest za 'skażone' minami przeciwpiechotnymi. Wiele Państw Stron Konwencji prawdopodobnie nie wypełni na czas zobowiązań związanych z usunięciem wszystkich min ze wszystkich znanych im i pozostających pod ich kontrolą obszarów zaminowanych „tak szybko jak jest to możliwe, jednak najpóźniej w ciągu 10 lat od wejścia w życie Konwencji”. Opóźnienia te dotyczą co najmniej 14 z 29 Państw, których termin rozminowania kończy się w roku 2009 lub 2010 – Bośni i Hercegowiny, Kambodży, Czadu, Chorwacji, Mozambiku, Nigeru, Peru, Senegalu, Tadżykistanu, Tajlandii, W. Brytanii (Falklandy), Wenezueli, Jemenu i Zimbabwe. Fundusze światowe na działania minowe będą musiały wzrosnąć jeśli państwa mają ukończyć rozminowywanie na czas.
Zniszczenia <u>wszystkich składów min przeciwpiechotnych</u>	Państwa Strony Konwencji zobowiązane są zniszczyć składy min w ciągu 4 lat od przystąpienia do Konwencji. Państwa które chcą pozostawić część swych zasobów na cele treningowe i badawcze mogą to uczynić tylko w liczbie minimalnej, absolutnie koniecznej do osiągnięcia powyższych celów. O takim wykorzystaniu przechowywanych min państwa powinny zaświadczyć poprzez składanie corocznych raportów o dotychczasowym i planowanym ich użyciu. Landmine Monitor Raport 2007 oszacował, iż państwa nie będące stronami Konwencji składują ponad 160 mln min przeciwpiechotnych. Jeden z sygnatariuszy – Polska – składa prawie 1 mln min przeciwpiechotnych. 14 Państw Stron które nie ukończyły jeszcze niszczenia zasobów min posiadają ich ok. 14 mln.
Zagwarantowania stosowania się do postanowień Konwencji	Państwa Strony Konwencji odpowiadają za zagwarantowanie działania zgodnego z postanowieniami Konwencji przez inne Państwa Strony, oraz do stworzenia w tym celu odpowiednich mechanizmów, o których mówi artykuł 8 Konwencji, dotyczący przestrzegania jej przepisów.
Doprowadzenia do ogólnościowego przestrzegania Konwencji	40 Państw pozostaje poza obowiązywaniem Konwencji, w tym większość krajów składających, produkujących i używających min przeciwpiechotnych, takich jak: Birma (Myanmar), Chiny, Indie, Pakistan, Rosja i Stany Zjednoczone. Dwa państwa sygnatariusze Konwencji, Wyspy Marshalla i Polska, nadal nie dokonały jej ratyfikacji.
Zagwarantowania zakazu użycia min przeciwpiechotnych <u>kiedykolwiek i przez kogokolwiek</u>	Miny przeciwpiechotne używane są obecnie częściej przez rebelianckie grupy zbrojne niż władze państwowe, ale ta działalność również ulega zmniejszeniu. Landmine Monitor Raport 2007 potwierdza użycie min przeciwpiechotnych oraz mino-podobnych ładunków wybuchowych przez ugrupowania zbrojne w co najmniej 8 krajach, włączając w to dwa Państwa Strony (Afganistan i Kolumbia) oraz pięć państw nie będących stroną Konwencji (Birma (Myanmar), Indie, Irak, Liban, Pakistan i Rosja (Czeczenia))

Polska podpisała Konwencję Ottawską 4 XII 1997 roku, ale do tej pory nie dokonała jej ratyfikacji. Pozostajemy jednym z dwóch państw europejskich, obok Finlandii, które nie jest związane powyższym traktatem.

Polski Czerwony Krzyż od wielu lat aktywnie uczestniczy w działaniach których celem jest ratyfikacja przez Polskę Konwencji Ottawskiej, a tym samym eliminacji min przeciwpiechotnych z uzbrojenia polskiej armii.

Ośrodek Upowszechniania Międzynarodowego Prawa Humanitarnego organizuje akcje informacyjne, konferencje, wystawy i spotkania podnoszące świadomość o globalnym kryzysie humanitarnym jaki użycie min spowodowało w ciągu dziesięcioleci wśród ludności cywilnej

